

نامه میرزا شفیع به دوک دوریشلیو^۱

وزارت و جلالت مآب فخامت و مناعت | کتساب مجدت و نبالت | انتساب و موافقت
آداب زبده الوزراء العیسویه دوست مکرّم مهربان وزیر اعظم دولت بهیه فرانسه
را همواره رأی رزین در نظم مهمات دولت ملک آرا و سرانگشت عقل دور بین
در ضبط امورات ملکت عقده گشابد . بعد از چهره آرائی عذار عذرای صفحه
بزیور دعوات وافیات مکشوف رأی دوستی آیات و مشهود ضمیر یکجهتی سمات
میدارد که چون از قدیم الایام مراتب محبت و موالات فیما بین دولتین جاوید
علامات ایران و فرانسه منظور و همواره رسوم مرادوات ملحوظ خاطر الفت
دستور، ومدتی بود که این شیوه مرضیه بالمره متروک و امنای آندولت بهیهر
از خاطر مهجور بود لهذا در این اوقات که عالیجاه رفیع جایگاه فخامت و مناعت
اکنانه مجدت و نجات همراه عزت و سعادت پناه زبده الامراء العظام مقرب الخاقان
میرزا ابوالحسن خان ایلیچی بزرگ دولت علیه ایران از طرف قرین الشرف
اعلیحضرت قدر قدرت دارا درایت شاهنشاه ظل الله عالمیان پناه روحی فداه مامور
سفارت دولت سنییه فرانسه مینمود و ملاقات آن جناب کفالت و وزارت مآب را
ادراک مینمود میل خاطر مودت مظاهر بتجدید رسوم مرآورده و مخالطت قرار
یافته و بتحریر این صحیفه الموالات مبادرت ورزیده در تلو آن زبانزد کلک
اظهار میشود که هر گاه اولیای آن دولت بهیه را اطلاعی از میل باطنی این
دولت جاوید آیت برسوم مسالمت و مواحدت لازم باشد بعد از ورود عالیجاه
مشارالیه معلوم و مشخص خواهد شد ، چون بجز اظهار محبت خاطر و دوستی
باطنی و ظاهر مطلبی نبود زیاده بر این اطناب نورزیده طریقه موالات مقتضی
آن است که همواره بقاعده قدیمه ابواب مرادوات را زیاده مفتوح و رموز و
دقایق دوستی و موافقت را مشروح سازند . (در پشت برگ محل مهر میرزا شفیع)